

GÜNÜMÜZDE KEMALİST DEVRİM VE İŞÇİ SINIFI

Aydınlık Gazetesi, 17 Mart 2015

Yıldırım Koç

Kemalist Devrim veya Türkiye'nin milli demokratik devrimi Atatürk'ün ölümünden ve özellikle de 1946 yılından itibaren rayından çıkarıldı; karşı-devrim süreci başladı.

Özellikle AKP iktidarları döneminde, Kemalist Devrim'in üç temel hedefi tehdit altına sokuldu.

Günümüzde, Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin bağımsızlığı ve üniter devlet yapısının bütünlüğü tehdit altındadır.

Bugün Türkiye Cumhuriyeti'ni kuran Türkiye halkı olan Türk milletinin bütünlüğüne saldırılmaktadır.

Türkiye'de yaşayan insanları emperyalistlerin, AKP'nin, cemaat ve tarikat şeyhlerinin, ağaların, aşiret reislerinin, sermayedarların kulu/kölesi yapma çabaları yoğunlaşmıştır; kadınların Kemalist Devrim sürecindeki kazanımları tehdit altındadır.

KEMALİST DEVRİMİN TEMEL GÜCÜ İŞÇİ SINIFIDIR

Ancak bu kez Kemalist Devrim'in dayanacağı temel güç köylülük değildir.

1920'li yıllardan 1946 yılına kadar, Türkiye nüfusunun yaklaşık yüzde 80'i köylerde yaşıyordu. Köyler ve hatta kentler arasında ulaşım çok yetersizdi. Farklı köken ve inançlardan insanlardan bir millet yaratma sürecinde Kemalist iktidarın elinde sinema, televizyon, internet yoktu; okuma yazma bilenlerin sayısı sınırlıydı; radyo fazla yayılmamıştı. Farklı köken ve inançtan insanlar arasında yüzyılların getirdiği önyargılar etkiliydi. Halkın büyük bölümü, kendi toprağını işleyen köylü veya kendisine ait dükkanda çalışan esnaf sanatkardı.

Günümüzde ise Türkiye nüfusunun yaklaşık yüzde 80'i kentlerde yaşamaktadır ve yaklaşık yüzde 70'i hayatını işgücünü satarak kazanmaktadır. İşçidir, memurdur, sözleşmeli personeldir, geçici personeldir (4/C). Ayrıca, işgücünü satma çabasında olup da bunu başaramayan işsizler vardır. Bunların tümü işçi sınıfıdır. Bir de işçi ve memur emeklilerinden oluşan milyonlar vardır.

Günümüzün insanları, dünyada ve Türkiye'deki gelişmeleri izleyen, her türlü teknolojik gelişmeye açık bir kitledir. Ülke içi ve uluslararası nüfus hareketliliği yüksektir. Örgün eğitim düzeyi çok yükselmiştir. İnsanların bilgi, bilinç ve sınıf mücadelesinde deneyim düzeyleri, Atatürk dönemiyle kıyaslanamayacak kadar ileridir.

Diğer taraftan, Türkiye'ye, vatanımıza yönelik saldırıdan en fazla zarar görecektir olan, nüfusumuzun yaklaşık yüzde 70'ini oluşturan işçi sınıfımızdır.

İŞÇİ SINIFIMIZIN ANTI-EMPERYALİST MÜCADELESİ

İşçi sınıfımızın en önemli sorunlarının kaynağında emperyalist sömürü ve saldırı yatmaktadır.

Türkiye güçlü ve potansiyeli çok yüksek bir ülkedir; emperyalist sömürü engellenebilirse, işçilerin çalışma ve yaşama koşulları hızla iyileştirilebilecektir.

Türkiye'yi ve halkımızı soyanların servetlerine el konsa ve devlete aktarılsa, Türkiye'de herkese insanca yaşama olanağı kolayca sağlanacaktır.

İşsizliği, özelleştirmeyi, taşeronluğu, esnek çalışmayı, kiralık işçiliği, vb. dayatan, öncelikli olarak emperyalist güçlerdir. Türkiye'deki sermayedar sınıf ve siyasi iktidar, arkalarını emperyalist güçlere dayamadan bu konularda başarılı olamaz.

Türkiye'nin parçalanması ve Türk milletinin (Türkiye halkının) bölünüp birbirine kırdırılması, sınıf bilincine ve işçi sınıfının mücadelesine en büyük darbeyi indirecek tehditlerdir. İnsanların kullaştırılması da işçi sınıfını köleleştirmenin aracıdır.

Bu koşullarda, Kemalist Devrim'i, işçi sınıfının çıkarları doğrultusunda daha da geliştirerek koruyacak temel güç, işçi sınıfımızdır.

Kemalist Devrim geliştirilerek korunmadan da işçi sınıfının çıkarları korunamaz.

İşçi sınıfı mücadeleye katılmadan, Kemalist Devrim korunamaz.